

[Statsministeren]

for Københavns Kommune, ganske betydelige, som modsvarer, at man i København har meget svære sociale opgaver at løse, at man i København f.eks. har forholdsvis mange indvandrere osv. Og det betyder altså et betragteligt indtægtsbeløb for Københavns Kommune.

Jeg er personligt tilhænger af, at vi viderefører udligningsordningerne – jeg tænker både på landsudligningen og på hovedstadsudligningen – for jeg synes, der er noget rigtigt i, at vi bygger på det princip, at samme familie kan få nogenlunde samme kommunale service for samme skattebetaling, uanset hvilken kommune man vælger at bosætte sig i. Det tror jeg er klogt, hvis man skal have en god landsudvikling.

Til gengæld skal man altså også – det er i hvert fald udgangspunktet – betale samme skat for samme kommunale service overalt i Danmark. Forholdet mellem skat og service skal altså være nogenlunde ens. Det kan vi se på en anden dag, og vi skal selvfølgelig hele tiden ajourføre, når faktorerne forandrer sig. Men jeg er godt tilfreds med, at det er Københavns fremtid, som har været alle ordføreres hovedtema.

Hr. Svend Auken havde det synspunkt, at den kommunale inddeling i hovedstadsområdet nok ikke er hensigtsmæssig. Det kan diskuteres. Det har sandelig også været diskuteret mange gange tidligere. Jeg kan godt se, at der kan være nogle problemer, men jeg mener nu alligevel, at hovedstadsudligningen betyder, at København i alt væsentligt i økonomisk henseende er at anse for en enhed.

Hovedstadsudligningen betyder jo, at de velstående kommuner afgiver noget af deres styrke til den svagere stillede Københavns Kommune. Jeg kan i hvert fald ikke anbefale, at vi gør det til et hovedtema netop nu eller i de allernærmeste år at skulle gennemføre voldsomme ændringer i den kommunale inddeling. Jeg tror ikke, det er det, der vil føre os til målet.

Men vi skal have gang i sagerne, og det skal ske hurtigt, og derfor er jeg godt tilfreds med, at den dagsorden, som er foreslået på en række partiers vegne i dag af hr. Svend Auken, indeholder det standpunkt, at regeringen skal fremlægge de nødvendige forslag inden den 1. juni. Det mener jeg også. Hellere om 3 uger end den 1. juni. Vi skal have gang i hvert fald i hovedelementerne af det, der skal til, meget hurtigt.

Fru Connie Hedegaard fremhævede, at det er nu, det skal ske. Og fru Connie Hedegaard refererede til de sidste måneders historisk betydningsfulde udvikling i Østeuropa. Det mener jeg også er et af de mange gode argumenter for, at det er nu. Man kan næsten sige, at København som hovedstad i Danmark internationalt set får en ny geografisk placering. København får en bedre placering. Østersøstaterne vil vende blikket mod København, hvis vi vel at mærke udnytter mulighederne. København kan genoplive meget af det, der prægede København som handelscenter, som søfartscenter og meget andet før anden verdenskrig, men selvfølgelig på en ny måde.

Hr. Agerschou havde det synspunkt, at tanken om et Hovedstadens Udviklingsråd kunne kaldes udemokratisk. Jeg synes ikke, det er rimeligt. Det, vi har foreslået, er jo et råd – nu kan vi jo snakke om det i Kommunaludvalget her i Folketinget – som består af en formand og en næstformand, men derudover fire ministre. Men det er jo således her i kongeriget, at ministre unægtelig står til regnskab over for Folketinget, så demokratisk set er det da på plads. Desuden skulle udviklingsrådet bestå af fire borgmestre udpeget af de folkevalgte kommunalbestyrelser. Det er vel også demokratisk set i orden.

Men jeg vil ikke skjule, at ved siden af, at det skal være fuldt demokratisk i orden, skulle Hovedstadens Udviklingsråd gerne fremvise noget handlekraft og også noget koordination af de kommunale og de statslige interesser.

Fru Jane Oksen anlagde den vurdering, at alt det, der nu foreslås, kan lede til højere offentlige udgifter. Nej, det er ikke formålet. Formålet er at sikre investeringer – offentlige, javel, men i meget høj grad også private. Der skal på mange områder bygges på normal lånefinansiering.

Men hvad er formålet? Formålet er ikke højere offentlige udgifter. Formålet er at skabe vækst, at skabe nye arbejdspladser, at skabe et nyt indtægtsgrundlag i hovedstadsområdet. Hovedstaden har jo siden 1950 sagt farvel til vel cirka 300.000 indbyggere, en åreladning, som jo næsten er ufattelig i sit omfang. Og der er år efter år nedlagt titusinder af arbejdspladser. Det er den udvikling, der skal vendes.

Flere ordførere har talt om den faste Øresundsforbindelse, og det er i høj grad et hovedelement i forbindelse med den kommende ud-